

“Προχώρα! Και εγώ θα κάνω πολλή προσευχή”

/ [Γνώμες](#)

Ήταν Μάρτιος του 1972, όταν ένα πνευματικό παιδί του π. Πορφυρίου τον επισκέφθηκε στον Άγιο Νικόλαο, στα Καλλίσια Αττικής, για να τον συμβουλευθεί για ένα προσωπικό του θέμα.

Ο Παππούλης τον υποδέχθηκε με ιδιαίτερη χαρά, γιατί τον υπεραγαπούσε και τον θεωρούσε σαν ένα μέλος της οικογενείας του. Το ίδιο, ακριβώς συνέβαινε και από την άλλη πλευρά. Υπεράνω όλων ο Παππούλης!

Αφού μίλησαν αρκετές ώρες για πολλά και διάφορα, όπως συνέβαινε πάντα, ο Παππούλης του λέει:

-Πές μου τώρα και το θέμα σου, που τόσο σε απασχολεί.

-Έλα, ευλογημένε, λέγε...

Πράγματι! Την εποχή εκείνη, ο νεαρός (τότε), είχε γνωρίσει μία κοπέλα και πριν προχωρήσει στην επισημοποίηση του δεσμού αυτού, ήθελε να πάρει τη γνώμη του Παππούλη. Το ίδιο έκανε σε κάθε του πρόβλημα. Εάν δεν έπαιρνε το πράσινο φως

από τον Γέροντα, δεν προχωρούσε κάτω από καμία πίεση.

Διηγήθηκε, λοιπόν, στον π. Πορφύριο το πρόβλημά του, με όλες τις λεπτομέρειες και ζήτησε τη γνώμη του.

-Έχεις μια φωτογραφία της κοπέλας; λέει – δώσε μου την.

Την έδωσε. Την κοίταξε για πολλή ώρα, χωρίς να μιλά.

-Τί βλέπετε, Παππούλη; Γιατί δεν μιλάτε τόση ώρα; Είναι καλή ή όχι;

-Πολύ καλή είναι! Μόνο που είναι πολύ δραστήρια και αεικίνητη και εσύ θα δυσκολευθείς πολύ να προσαρμοσθείς μαζί της.

-Ε! τότε να της δώσω... απολυτήριο.

-Όχι! Γιατρίνα ήθελες, γιατρίνα πήρες. Γιατρίνα ζήτησες από το Θεό, γιατρίνα σου έδωσε! Ό,τι ζήτησες, αυτό σου έδωσε! Τι “απολυτήρια” μου λές τώρα; Άντε, και οι δικοί σου την αγαπάνε πολύ. Και οι δικοί σου χαίρονται ιδιαίτερα. Θέλουν, πριν πεθάνουν, να σε δούν ευτυχισμένο και τακτοποιημένο! Προχώρα! Και εγώ θα κάνω πολλή προσευχή. Θα την κάνω και εκείνη δικό μου παιδί, όπως έχω εσένα! Θα έρχεσθε να με βλέπετε μαζί, πολύ συχνά, και εγώ θα χαίρομαι και θα σας αγαπάω και θα σας καμαρώνω! Αφού ξέρεις πόσο πολύ σ’ αγαπάω! Και εγώ ξέρω, πως και εσύ με αγαπάς πολύ. Να είσθε ευλογημένοι! Όλα θα πάνε καλά, συν Θεώ!

Έτσι και έγινε! Η γνωριμία κατέληξε σε γάμο. Η κοπέλα έγινε πνευματικό παιδί του Παππούλη, και μάλιστα από τα καλύτερα! Γι’ αυτό και την υπεραγαπούσε.

Όμως, το ζευγάρι αυτό άρχισε τη ζωή του με θλίψεις, αγωνίες, στενοχώριες και ταλαιπωρίες. Βάσανα πολλά. Συνέπεια όλων των βασάνων τους ήταν η κοπέλα να στερηθεί την πολυπόθητη μητρότητα. Και παρά τις διαβεβαιώσεις του Παππούλη την διακατείχε έντονη αγωνία, η οποία την ωθούσε σε επώδυνες και πολυδάπανες εξετάσεις. Ο Παππούλης όμως επέμενε: θα κάνεις παιδί!

Πράγματι! Έκανε ένα χαριτωμένο αγοράκι, φωτισμένο από το Θεό και ευλογημένο από το ίδιο το χέρι του Παππούλη!

Αξίζει να σημειωθεί, ότι το ζευγάρι αυτό έκανε ένα μόνο παιδί. Γι’ αυτό και ο π. Πορφύριος έλεγε: θα κάνεις παιδί! Δεν είπε θα κάνεις παιδιά! Εάν πρόσεχε κανείς τα λόγια του, έβγαζε πολύ εύκολα τα συμπεράσματά του. Η λεπτομέρεια αυτή αποτελούσε των κώδικα των αποκρυπτογραφήσεων, των όσων ελέγοντο από το Γέροντα.

Όταν ο π. Πορφύριος είδε για πρώτη φορά το νεογέννητο παιδί, είπε στους γονείς του: Αυτό είναι το παιδί των προσευχών!

**(Ανθολόγιο Συμβουλών Γέροντος Πορφυρίου, εκδόσ. Ι.Μ. Μεταμορφώσεως
Μήλεσι)**